

Polska według Palikota

Autor tekstu: **Mirosław Woroniecki**

Z niewielkim bo jedynie piętnastominutowym opóźnieniem w zaciemnionej Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie przy dźwiękach energetycznej muzyki poseł Andrzej Rozenek otworzył 1-majowy Kongres Ruchu Poparcia Palikota. Powitał wytworne panie i panów oraz całą licznie zgromadzoną „naćpaną hołotę” (nawiązując do głupawego wysoko szefa SLD Leszka Millera na sali sejmowej). Okazja do przeprowadzenia dzisiejszego zgromadzenia to nie tylko szczególny dzień Święta Pracy, lecz przede wszystkim publiczna prezentacja uszczegółowionego programu partii w zakresie społeczno-gospodarczym wykraczającego znacznie poza dotychczasowe tezy zawarte w programie Nowoczesne Państwo.

Licznie zgromadzeni członkowie partii i sympatycy Palikota, członkowie i współpracownicy Kancelarii Sprawiedliwości Społecznej P. Ikonowicza, zaproszeni goście i zaciekawieni wydarzeniem widzowie mieli okazję zobaczyć profesjonalnie przygotowaną prezentację, znakomicie zorganizowaną i przeprowadzoną głównie dzięki pracy Zarządu Krajowego Ruchu Poparcia. Poseł Artur Dębski, Wiceprezes Łukasz Piłasiewicz i Sekretarz Zarządu Mec. Anna Kubica w pełni panowali nad przybyłym tłumem. Frekwencja przekraczała w mojej ocenie pojemność Sali Kongresowej i część zainteresowanych musiała stać, co było wprawdzie niedogodne lecz możliwe ze względu na zwartość czasową przygotowanych wystąpień zarówno P. Ikonowicza przeprowadzającego rozmowy z podopiecznymi jego Kancelarii Sprawiedliwości Społecznej dotkniętymi niesprawiedliwościami systemu ekonomicznego, jak i główną prezentacją Janusza Palikota, omawiającego zasadnicze tezy pakietu propozycji społeczno-gospodarczych pod hasłem: "Korekta kapitalizmu. Pełne zatrudnienie, zero bezrobocia."

Pełna wersja programu w formie broszury zatytułowanej „Nowe porozumienie społeczne.” liczy 28 stron, z których osiem poświęcone jest krytyce obecnej sytuacji społeczno-ekonomicznej w Polsce, natomiast pozostałe stanowią zbiór rzeczywistych propozycji o różnym ciężarze gatunkowym i różnym stopniu konkretyzacji, lecz w przeciwieństwie do zbyt ogólnych tez zaproponowanych w programie „Nowoczesne Państwo” nadają się do merytorycznej i poważnej dyskusji.

Z satysfakcją odnotowuję fakt, że lider ruchu swojego imienia rzeczowo, konkretnie i merytorycznie przemawiał nie używając przy tym żadnych wulgaryzmów, nie czyniąc wycieczek osobistych, wyrzutów, nie występując z oskarżeniami pod adresem innych polityków i ich ugrupowań, bez jakichkolwiek zagrywek happenerskich koncentrował się na prezentowanych treściach. Takiego Palikota chcielibyśmy słuchać, krytykować i ewentualnie się spierać, ale zawsze merytorycznie o coś, o jakąś rację. Niezależnie od dotychczasowych jego wypowiedzi i stanowisk niejednokrotnie popierających liberalne rozwiązania ekonomiczne, które mogą stanowić opozycję wobec obecnie prezentowanych treści, wyraźnie zbliża się on do wielu postulatów SLD jak choćby podatek od dochodów najlepiej zarabiających, podatek od transakcji finansowych banków, likwidacja umów tzw. śmieciowych i obłożenie ich obowiązkiem opłacania składki ZUS, czy zmiany kodeksu pracy w kierunku wzmocnienia pozycji związków zawodowych czy ułatwień dla pracowników szukających sprawiedliwości w sporach z pracodawcą.

Wychodząc z definicji znaczenia polityki społecznej państwa prezentowanej przez nieżyjącą Izabellę Jarugę-Nowacką, iż „polityka społeczna jest od stawiania celów, polityka gospodarcza od ich realizacji”, Ruch Poparcia nie uważa aby wzrost gospodarczy był jedynym kryterium postępu, konsumpcja jedynym celem życia, a rozwój musiał nieuchronnie prowadzić do rozwarstwienia społecznego. W tym stanie rzeczy postuluje:

" W pierwszej kolejności zadaniem polityki społecznej jest stworzenie rozwiązań systemowych, które zagwarantują większości możliwość uzyskania dochodów zapewniających dobrobyt oraz dostęp do usług publicznych w dziedzinach dotyczących kwestii bytowych, których w systemie wolnorynkowym większość nie będzie w stanie samodzielnie zaspokoić, czyli zdrowie, mieszkalnictwo, (mieszkania komunalne), edukacja, kultura, zabezpieczenie społeczne — emerytury i renty — na wysokim poziomie. Realizacji tych zadań właśnie powinna być podporządkowana gospodarka. Pomoc społeczna zaś jest dopiero trzecim filarem dobrej polityki społecznej. Z pomocy w tym ostatnim zakresie będzie korzystało tym mniej obywateli, im lepiej zostaną zrealizowane poprzednie zadania, np. jeśli minimalna emerytura będzie kształtowała się na odpowiednim poziomie, to nie będziemy musieli wydawać emerytom kartek żywnościowych. Podobnie jeżeli państwo ograniczy umowy śmieciowe i podniesie płacę minimalną, nie będziemy wypłacać zasiłków z pomocy społecznej pracującym biedakom i ich rodzinom."

Realizacja tak określonych celów zakłada jak najszybsze wprowadzenie minimalnej emerytury obywatelskiej dla każdego kto osiągnął wiek emerytalny, podwyższenie poziomu płacy minimalnej do poziomu pozwalającego na utrzymanie rodziny, wprowadzenie regulacji zniechęcających do zatrudniania na umowach śmieciowych, wprowadzenie programu opieki socjalnej opartej o obywateli, którzy na podstawie umowy o pracę będą sprawować opiekę nad potrzebującymi pomocy sąsiadami, objęcie opieką w żłobkach i przedszkolach 70% dzieci, zwaloryzować granice dochodów uprawniających do świadczeń z pomocy społecznej, wprowadzić ulgi podatkowe dla rodzin z trójką bądź większą ilością dzieci.

Korekta kapitalizmu musi zakładać natychmiastowe działania zmierzające do zahamowania wzrostu długu publicznego oraz zmniejszenia deficytu sektora finansów publicznych przy jednoczesnym niwelowaniu dysproporcji majątkowych. Trwały wzrost dochodów można — zdaniem autora programu — osiągnąć z tych dziedzin, które unikają dziś ponoszenia ciężaru dochodów fiskalnych, skierować środki pieniężne do realnej gospodarki zamiast w kierunku nieograniczonej ekspansji instrumentów finansowych. W praktyce oznaczać ma to nadzór publiczny nad działaniami międzynarodowych korporacji finansowych oferujących tzw. „toksyczne instrumenty finansowe”, wprowadzenie podatku od obrotu instrumentami finansowymi, wprowadzenie przepisów antytransferowych pozwalających ograniczyć wywóz kapitałów, aktywów majątkowych, zysków za granicę w celu uniknięcia opodatkowania, bądź eliminujących działania na szkodę działających w Polsce firm, ograniczenia w likwidacji firm zagranicznych działających w Polsce, które przez okres swojej działalności korzystały z przyznanых ulg lub zwolnień, wprowadzenie podatku solidarnościowego od najwyższych grup dochodowych i majątkowych o ile dochody nie będą przeznaczane na inwestycje w rozwój gospodarczy co wymagałoby jednak uszczegółowienia.

Zważywszy na fakt, że źródłem dochodów budżetowych może być jedynie zdrowa, rozwijająca się gospodarka Ruch Poparcia uważa, że państwo powinno nie tylko stymulować rozwój gospodarczy, a wręcz samo budować fabryki, zakładać przedsiębiorstwa, rozwijać narodowe marki w ramach spójnej polityki rozwoju. Przedsiębiorcy muszą zaś mieć partnera w postaci przyjaznego, a nie represyjnego państwa. W tym celu konieczne jest wprowadzenie instytucji pozwalających organizować firmy i rozpoczynać działalność „ na próbę” bezpośrednio po zgłoszeniu w okresowym np. trzy miesięcznym zwolnieniu od ciężarów podatkowych i składek ZUS z wyjątkiem podatku VAT, rozwoju „inkubatorów przedsiębiorczości”, rozszerzenia możliwości płacenia obniżonej składki na ubezpieczenie społeczne, a ponadto zliberalizować przepisy BHP i wymogi sanitarne dla małych przedsiębiorstw, ograniczyć obowiązki sprawozdawcze wobec możliwości zamieszczania danych na stronach internetowych. W zakresie podatkowym pozycję przedsiębiorców wobec Urzędów Skarbowych poprawić ma instytucja tzw. „prawa do błędu” polegająca na niekaralności przedsiębiorcy za błędy w interpretacji przepisów podatkowych sankcjami karnymi i ograniczeniu odpowiedzialności do zapłaty należnego podatku. Umożliwienie rozliczania kosztów działalności gospodarczej, szczególnie dla małych przedsiębiorców również i paragonów fiskalnych skróciłby czas poświęcany na rozliczenie się z fiskusem. Rozwój przedsiębiorczości zabezpieczać ma likwidacja barier administracyjnych za pomocą rozwoju bezpłatnego Internetu eliminującego konieczność osobistego stawiennictwa w urzędach, uproszczenia procedur np. dotyczących eliminacji zaświadczeń, przechowywania dokumentacji pracowniczej, obowiązku publikowania sprawozdań finansowych, przesyłania do ZUS zwolnień lekarskich czy wycofania formularzy RMUA.

Przedstawiony przez Palikota podczas wystąpienia w Sali Kongresowej pakiet rozwiązań gospodarczych z konieczności czasowej ograniczał się do podstawowych zagadnień społeczno-

gospodarczych, lecz pisemna wersja obejmuje szereg innych zagadnień w tym poruszanych wcześniej ułatwień w procesie budowlanym jak likwidacja kompletnie niepotrzebnych pozwoleń na budowę, rozwoju i aktywizacji rolnictwa poprzez dopuszczenie prowadzenia w gospodarstwach rolnych produkcji wyrobów spożywczych i alkoholowych, reformę systemu zamówień publicznych rozwoju rzemiosła, rozwoju odnawialnych źródeł energii, wprowadzenia najnowszych technologii energetycznych, które „z czasem pozwolą na rzeczywiste energetyczne uniezależnienie się Polski i faktyczną dywersyfikację źródeł.” System ochrony zdrowia proponuje się oprzeć na konkurencyjnych funduszach ponoszących pełną odpowiedzialność za gospodarowanie środkami finansowymi, poprawionym zarządzaniu i rozwoju profilaktyki, dostęp do środków antykoncepcyjnych powinien być refundowany, podobnie jak zabiegi in vitro. Nowy dowód osobisty jaki miał być wprowadzony zawierający funkcję elektronicznej karty ubezpieczenia zdrowotnego powinien być jedynym dokumentem potwierdzającym uprawnienia do korzystania ze służby zdrowia, a testament życia określać zakres dopuszczalnej terapii zgodnej z dyspozycją pacjenta. W nowym modelu szkoły publicznej zgodnie z wcześniej już ogłaszanym programem musi być położony nacisk na współpracę, a nie rywalizację, przygotowanie do życia w społeczeństwie i szacunku dla odmienności i potrzeb innych ludzi. Pozostałe kwestie dotyczące administracji państwowej, zmian ustrojowych, państwa świeckiego i federacji europejskiej nie odbiegają od dotychczasowych treści programowych będąc w istocie ich przypomnieniem.

Osobiście jestem niezmiernie ciekawy, czy w związku z ogłoszonym pakietem propozycji wywiąże się jakaś poważniejsza dyskusja, szczególnie wobec postawy SLD, ciekaw jestem również czy krytyka niektórych rozwiązań wobec poważnie zapowiedzianej zasady pełnego zatrudnienia mającej stać się zadaniem politycznym dla przyszłego rządu ma szansę na rzeczowe potraktowanie czy też będzie jedynie uznana za kolejną PR-owską zagrywkę?

Na zakończenie chciałbym zwrócić uwagę, że propozycje programowe zostały przez Palikota wygłoszone osobiście i praktycznie w przeważającej części, a więc w przeciwieństwie do poprzedniego tekstu „Nowoczesne Państwo” uznaję bez żadnych wątpliwości, że lider Ruchu Poparcia jest nimi związany i może być w pełni rozliczany z ich wykonywania na co obecnie nie ma wprawdzie większych szans, chociaż intencje również są ważne.

Mirosław Woroniecki

Adwokat, specjalista prawa gospodarczego, cywilnego i prawa karnego gospodarczego, historyk doktryn politycznych i prawnych, doradca organizacji pozarządowych.

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 02-05-2012)

[Oryginał..](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,8000) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,8000>)

Contents Copyright © 2000-2012 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2012 Michał Przech

Właścicielem portalu Racjonalista.pl jest Fundacja Wolnej Myśli.

Autorem portalu jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tego portalu i jakiegokolwiek jego części.

Wszystkie elementy tego portalu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tego portalu oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tego portalu i nie korzystać z jego zasobów.

Informacje zawarte na tym portalu przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów portalu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na portalu. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki prezentuje.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych portalu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl